

ODEJMOWANY (5) *part praet pass impf*

Oba o, e oraz a jasne.

sg f N odejmowan(a) (2). ◇ pl N subst odejmowan(e) (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. odjąć.

1. Odłączany, zdejmowany [czemu] (1) :

W przeciwstawieniu: »odejmowany ... przyprawiany« (1): Hermae. Slupy álbo obrázy tákowe którym głowy mogły być odeymowane á ynłze przypráwianie [!]. Mącz 155b.

2. Usuwany, znoszony, którego ktoś lub coś jest pozbawiony(-e) (4) :

a. O dobrach materialnych: odbierany [komu] (2) : *Mulantur bonis omnibus exules, Tym które wywoławą z ziemie bywą odeymowane wśizłtki dobrá. Mącz 236a, 87c.*

b. O cechach: którymi coś przestaje się odznaczać (2) : *iadowitołc te⁸⁰ ziela miódkiem rożanym z małthiką zmiełzanym bywa odeymomowana [!] FalZioł I 59b, I 59b.*

Cf ODEJMOWAĆ